

Sygn. akt IV U 1535/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 lipca 2013 roku nr (...)

w sprawie J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się J. D. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynawszy od dnia 1 czerwca 2013 roku na okres pięciu lat.

Sygn. akt IV U 1535/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 czerwca 2014 roku

Decyzją z dnia 31 lipca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił J. D. przedłużenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.07.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. D., domagając się jej zmiany i ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony wskazał, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca, gdyż jego stan zdrowia nie uległ poprawie, lecz pogorszył się i jest niezdolny do podjęcia pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosil o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez lekarza orzecznika ZUS, jak i komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie odmówiono mu dalszej wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. D. urodził się w dniu (...)r., z zawodu jest ślusarzem, mechanikiem, pracował zgodnie z wyuczonym zawodem oraz jako kierowca.

Ubezpieczony w okresie od 1.04.2007 r. do 31.05.2013 r. pobierał w ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 29.04.2013 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 19.06.2013 r., jak i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.07.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy. Wobec powyższego przedmiotową decyzją z dnia 31.07.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do renty, od której złożył on odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa,
- stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii C6C7,
- zespół bolesnego barku po stronie lewej,
- przewlekły zespół bólowy lędźwiowy,
- nadciśnienie tętnicze pierwotne.

Sprawność układu ruchu odwołującego jest upośledzona w znacznym stopniu. Obejmuje głównie sprawność kończyny górnej lewej zarówno w zakresie mięśni proksymalnych jak i dystalnych. Utrwalone deficyty dotyczą masy mięśniowej, siły, zakresu ruchów, odruchów, czucia i posiadają korzeniowy charakter. Przewlekły ból szyjno - barkowy zmusza powoda do stałego leczenia objawowego, także w oparciu o porady leczenia bólu. Ograniczenia ruchomości kręgosłupa zwłaszcza szyjnego dodatkowo dyskwalifikują powoda w zawodzie kierowcy i każdym innym wymagającym takiej sprawności. Ubezpieczony nie jest zdolny do pracy zawodowej w wyuczonych zawodach. Wiek i ograniczenia ofert rynku pracy stanowią zasadniczą przeszkodę do przekwalifikowania zawodowego wnioskodawcy. Jest on częściowo niezdolny do pracy do uzyskania wieku emerytalnego.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska z dnia 23.09.2013 r. – k. 8-11,

- opinia uzupełniająca z dnia 11.03.2014 r. – k. 21,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii, kardiologii i neurologii, którzy po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonali prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinie sporządzone zostały przez biegłych sądowych posiadających odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, są przy tym rzetelne, kompletne i wewnętrznie spójne.

Nie podważyły wartości dowodowej wydanych opinii zastrzeżenia zgłoszone przez organ rentowy pismem z dnia 22.04.2014 r. (k. 30-31). Brak było w nich argumentów przedstawiających jakieś istotne uchybienia, czy błędy po stronie biegłych, które mogłyby wpłynąć na wartość dowodową wydanych opinii. Zarzuty te stanowiły jedynie niczym nieuzasadnioną polemikę ze stanowiskiem biegłych i bezpodstawne podważanie stwierdzonych w opiniach

dolegliwości w postaci deficytów mięśniowych, czy też upośledzenia funkcji lewego barku oraz ich wpływu na zdolność odwołującego do wykonywania pracy w wyuczonych zawodach.

Opinie spełniły nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc. i art.285 kpc., zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz.1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ust. 1 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Według treści ust. 2 tego przepisu niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat.

Z kolei zgodnie z ust. 3a jeżeli osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy przez okres co najmniej ostatnich 5 lat poprzedzających dzień badania lekarskiego brakuje mniej niż 5 lat do osiągnięcia wieku emerytalnego określonego w art. 24 ust. 1a i 1b, w przypadku dalszego stwierdzenia niezdolności do pracy orzeka się niezdolność do pracy na okres do dnia osiągnięcia tego wieku.

W niniejszej sprawie w istocie bezsporne były przesłanki warunkujące zdolność rentową odwołującego się, przewidziane w pkt 2 i 3 art. 57 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, albowiem przesłanki te były już wykazane w toku wcześniejszych postępowań o ustalenie prawa do renty, którą ubezpieczony pobierał do dnia 31.05.2013 r. Sporną stała się natomiast przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłych specjalistów z zakresu dziedzin medycyny związanej z jego dolegliwościami.

Z opinii biegłych z zakresu kardiologii, ortopedii i neurologii wynika, iż ubezpieczony cierpi na zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa, stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii C6C7, zespół bolesnego barku po stronie lewej, przewlekły zespół bólów lędźwiowych, nadciśnienie tętnicze pierwotne.

Sprawność układu ruchu odwołującego jest upośledzona w znacznym stopniu. Obejmuje głównie sprawność kończyny górnej lewej zarówno w zakresie mięśni proksymalnych jak i dystalnych. Utrwalone deficyty dotyczą masy mięśniowej, siły, zakresu ruchów, odruchów, czucia i posiadają korzeniowy charakter. Przewlekły ból szyjno - barkowy zmusza powoda do stałego leczenia objawowego, także w oparciu o poradnie leczenia bólu. Ograniczenia ruchomości kręgosłupa zwłaszcza szyjnego dodatkowo dyskwalifikują powoda w zawodzie kierowcy i każdym innym wymagającym takiej sprawności. Ubezpieczony nie jest zdolny do pracy zawodowej w wyuczonych zawodach. Wiek i ograniczenia ofert rynku pracy stanowią zasadniczą przeszkodę do przekwalifikowania zawodowego wnioskodawcy.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do przyznania mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1.06.2013 r. na okres 5 lat. Co prawda, biegli sądowi stwierdzili niezdolność do pracy ubezpieczonego na okres do uzyskania prawa do emerytury. Jednak, jak wynika z art. 24 ust. 1b pkt 18 przedmiotowej ustawy wiek emerytalny w przypadku odwołującego, urodzonego w dniu (...)r. wynosi 66 lat i 10 miesięcy, a zatem osiągnie go dopiero na dzień 21.04.2020 r., czyli za ponad 5 lat. Zatem z uwagi na treść powyższych przepisów, tj. art. 13 ust. 2 i ust. 3a ustawy Sąd przyznał odwołującemu się rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 5 lat.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1.06.2013 r., tj. od miesiąca następującego po miesiącu, w którym ubezpieczony utracił uprzednio przyznane prawo do renty na okres 5 lat biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.